

Lasinpuhaltajat näyttelijöinä Kisapirtin näyttämöllä

Riihimäen Teatterikerhon perustivat lähinnä lasitehtaalaiset vuonna 1947, jolloin näyttämötoiminta sai alkunsa Kisapirtin näyttämöllä. Näyttelijöitä oli vuonna kaikkiaan 1947 seitsemäntoista. Koko teatterin toiminnan ajan ohjaajana toimi puhaltimon työsuunnittelija Paavo Helin ja lavastajana lasitaiteilija Eero Sallinen, lavasteiden tekijänä oli muottipuuseppä Hugo Mattila.

Alla olevat kuvat ja tiedot on saatu Paavo Helinin valokuva-albumista ja tallentamista lehtileikkeistä. Mukana on tiedot ainoastaan lasinpuhaltajista, jotka on mainittu Paavo Helinin kokoelmassa. Myös paljon muita lasitehtaalaisia on näyttelijöinä, mutta sen tutkimisen jätän ammatti-ihmisten tehtäväksi. Nyt, kun elossa on vielä näyttelijöinä olleita henkilöitä, olisi korkea aika tehdä laajempi tutkimus asiasta.

Kisapirtillä ensimmäisenä esitetty näytelmä oli **Thomas Branden Charleyn täti**. Esityksestä on olemassa neljä valokuvaa, joissa ei kuitenkaan mainita näyttelijöiden nimiä. Muita esityksiä olivat

Paavo Helin

Vuonna 1948

Harald Molanderin Pappi pulassa, konsistorineuvoksena Martti Grönlund ja lukkarina Kalle Oksanen.

Hilja Oksasen Päivä perijättärenä, johtajana Martti Grönlund, sisarenpoikina Jalo Hjelm ja Erkki Nieminen.

Vuonna 1955

Artturi Leinosen Sakset, maanviljelijäisäntänä Volter Sundberg, sirkuksen johtajana Kalle Oksanen ja potilaana Kauko Jokinen.

Vuonna 1956

Kauko Heikkilän Salattuja voimia, Manuna Kauko Jokinen.

Vuonna 1957

Kyllikki Mäntylän Kala-tirri, rajaseutukauppiaana Viljo Antosalo, tukkukauppiaana Kalle Oksanen, kauppamatkustajana Volter Sundberg ja laatikkosanterina Kauko Jokinen.

Ensio Rislakin Syntynyt terve tyttö, tohtori Timosena Viljo Antosalo.

Yrjö Soinisen Vanha taulu, taidekauppiaana Kauko Jokinen ja Makena Viljo Antosalo.

Ilmari Turjan Särkelä itte, kartanonomistajana Martti Grönlund, poikana Viljo Antosalo ja maaherrana Kalle Oksanen.

Vuonna 1958

Curt Coetzin Talo Montevideossa, pastorina Rieslingina Kauko Jokinen.

Nikolai Gogolin Naimapuuhat, hovineuvoksena Viljo Antosalo, sulhaskandidaatteina Valto Terhomaa ja Kauko Jokinen

Vuonna 1959

Maurise Dekobran ja Paolo Teklion Testamenttirakkautta, eronneena aviomiehenä Valto Terhomaa, notariaattina Viljo Antosalo ja insinööriä Kauko Jokinen.

Erkki Uotila Kartanon kaunis vieras, sijaisisäntänä Viljo Antosalo, mukana myös Valto Terhomaa.

Artur Macraen Pennittömien paratiisi, rooleissa mm. Viljo Antosalo ja Kauko Jokinen.

Vuonna 1960

Veikko Huovisen Havukka-ahon ajattelijä, Ukonkuivuvaaran isäntänä Kauko Jokinen ja työnjohtajana Valto Terhomaa .

Hugo Rautspinin Siunattu isku, toimitussihteerinä Kauko Jokinen.

Vuonna 1961

Aune Hämäläisen Kuinkas sitten kävikään, Asko Muttosena Viljo Antosalo, taiteilijana Kauko Jokinen, toimittajaväynä Valto Terhomaa.

Vuonna 1962

Tauno Lehtohalmeen Uuspää tekee löydön, professorina Viljo Antosalo.

Paavo Helinin albumissa on tietoja kaikkiaan kolmestakymmenestä neljästä näytelmästä. Lasitehtaan työntekijöitä on lukuista määrä näyttelijöinä. Viimeinen näytelmä lienee esitetty vuonna 1962. Olettavasti television tulo vaikutti näyttämötoiminnan loppumiseen samoin kuin myös Kisapirtin rapistuminen. Aamuposti haastatteli vihjeeni perustella Silja Lamervoa ja Hilikka Tikkasta Kisapirtin näyttämön esityksistä.

Kuva vuodelta 1947

Kuva Lasimuseon arkistosta